

T.C.
YARGITAY
İKİNCİ HUKUK DAİRESİ

Esas : 2021/7286
Karar : 2021/8751
Tarih : 25.11.2021

MAHKEMESİ : ... Bölge Adliye Mahkemesi 4. Hukuk Dairesi

DAVA TÜRÜ : Boşanma

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda bölge adliye mahkemesi hukuk dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davacı erkek tarafından, kusur belirlemesi, kadın lehine hükmedilen tazminatlar ve nafakalar yönünden; davalı kadın tarafından ise tamamına yönelik olarak temyiz edilmekle, evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü:

Davacı erkek tarafından açılan evlilik birliğinin sarsılması hukuki sebebine (TMK m. 166/1) dayalı boşanma davasının yapılan yargılaması sonucunda ilk derece mahkemesince davacı erkeğin eşinin hastalığı döneminde eşi ile ilgilenmediği, eşine ve evine ilgisiz olduğu, alkol alışkanlığının olduğu, ortak konuta içkili vaziyette geldiği, davalı kadının ise eşinin hastalığı döneminde yanında bulunmadığı, bu sebeple davalı erkeğin ağır, davacı kadının ise hafif kusurlu olduğu gerekçesiyle davanın kabulü ile tarafların boşanmalarına, kadın lehine maddi tazminat ve nafakaya hükmedilmesine dair verilen karar davacı erkek tarafından kusur belirlemesi, maddi tazminat ve nafakalar yönünden, davalı kadın tarafından ise hükmün tamamı yönünden istinaf edilmiştir. Bölge adliye mahkemesince kadının manevi tazminat talebinin kabulü ile kadın lehine manevi tazminata hükmedilmiş, diğer istinaf talepleri ise esastan reddedilmiş, taraflarca yukarıda belirtilen sebeplerle karar temyiz edilmiştir.

Türk Medeni Kanunu'nun 166 ncı maddesinde "Evlilik birliği, ortak hayatı sürdürmeleri kendilerinden beklenmeyecek derecede temelinden sarsılmış olursa, eşlerin her birinin boşanma davası açabileceği" hükme bağlanmıştır. Bu hükmü, tamamen kusurlu eşin de dava açabileceği ve yararına boşanma hükmü elde edebileceği biçiminde yorumlamak ve değerlendirmek doğru değildir. Çünkü böyle bir düşünce, kimsenin kendi eylemine ve tamamen kendi kusuruna dayanarak bir hak elde edemeyeceği yönündeki temel hukuk ilkesine aykırı düşer. Diğer taraftan gene böyle bir düşünce tek taraflı irade ile sistemimize aykırı bir boşanma olgusunu ortaya çıkarır. Boşanmayı elde etmek isteyen kişi karşı tarafın hiçbir eylem ve davranışı söz konusu olmadan, evlilik birliğini, devamı beklenmeyecek derecede temelinden sarsar, sonra da madem ki birlik artık sarsılmış diyerekten boşanma doğrultusunda hüküm kurulmasını talep edebilir. Öyle ise Türk Medeni Kanunu'nun 166 ncı maddesine göre boşanmayı isteyebilmek için tamamen kusursuz ya da az kusurlu olmaya gerek olmayıp, daha fazla kusurlu bulunan tarafın dahi dava hakkı bulunmakla beraber, boşanmaya karar verilebilmesi için davalının az da olsa kusurunun varlığı ve bunun belirlenmesi kaçınılmazdır. Az kusurlu eş boşanmaya karşı çıkarsa bu halin tespiti dahi tek başına boşanma kararı verilebilmesi için yeterli olamaz. Az kusurlu eşin karşı çıkması hakkın kötüye kullanılması niteliğinde olmalı, eş ve çocuklar için korunmaya değer bir yararın kalmadığı anlaşılmalıdır (TMK m. 166/2).

Mevcut olaylara göre evlilik birliğinin, devamı eşlerden beklenmeyecek derecede, temelinden sarsıldığı kuşkusuzdur. Ne var ki, bu sonuca ulaşılması tamamen davacı erkeğin tutum ve davranışlarından kaynaklanmış olup, davalı kadına atfı mümkün hiçbir kusur gerçekleşmemiştir. İlk derece mahkemesince erkek tarafından açılan boşanma davasında, kadının da eşinin hastalığı döneminde yanında bulunmadığı gerekçesiyle kusurlu olduğu kabul edilmiş ise de; tarafların ortak çocukları Serkan'ın ve diğer tanıkların beyanlarından da anlaşılacağı üzere davacı erkeğin birlik görevlerini yerine getirmediği ve haklı sebep

olmadan ortak konutu terk ederek evden ayrıldığı, fiili ayrılıkları sürecinde hastalanarak tedavi gördüğü anlaşılınca, bu süreçte kadının eşinin rahatsızlığı ile ilgilenmemesinin kadına kusur olarak yüklenmesi doğru olmamıştır. Davacının diğer iddialarına yönelik dinlenen davacı erkek tanıklarının sözlerinin bir kısmı Türk Medeni Kanunu'nun 166/1 inci maddesinde yer alan temelinden sarsılma durumunu kabule elverişli olmayan beyanlar olup, zamanı belli olmayan, soyut ve genel nitelikte olup, bir kısım tanıkların anlatımları ise sebep ve saiki açıklanmayan ve inandırıcı olmaktan uzak ve davacıdan duyuma dayalı izahlardan ibarettir. Gerçekleşen bu durum karşısında davanın reddi gerekirken delillerin takdirinde hataya düşülerek yazılı gerekçe ile boşanmaya karar verilmesi usul ve kanuna aykırı olup, bozmayı gerektirmiştir.

SONUÇ: Temyiz edilen hükmün yukarıda gösterilen sebeple BOZULMASINA, bozma sebebine göre tarafların diğer temyiz itirazlarının incelenmesine yer olmadığına, temyiz peşin harcının istek halinde yatırımlara geri verilmesine, dosyanın ilgili bölge adliye mahkemesi hukuk dairesine gönderilmesine oy birliğiyle karar verildi.25.11.2021 (Prş.)